

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői Iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Elmélet és gyakorlat.

Pécs, 1901. június 19.

Azok az óriási rombolások, a melyeket az alkohol mértéktelen élvezetének terjedése az emberi társadalomban úgy a fizikai, mint az erkölcsi téren véghezvitt, már régen megdöbbentették a humanusan gondolkodó emberbarátokat s kiterjedt társadalmi mozgalom megindítására sarkalták őket, hogy az emberiségnek ezt a pusztító rákfénjét terjedésében lehetőleg megakadályozzák.

Legutóbb, ez év április havában tartottak nemzetközi kongresszust Bécsben eszméik terjesztése s az alkoholelles társadalmi mozgalom szervezése céljából. Ezen a kongresszuson a különböző államok kormányai is képviseltették magukat, hogy ezzel legalább azt a színezetet adják a dolognak, mintha ennek a veszedelmes kórnak az orvoslása nekik is egyik főgondjukat képezné, pedig tagadhatatlan tény, hogy az alkoholizmusnak, az utóbbi időkben tapasztalt veszedelmes terjedése éppen a kormányok lelkiismeretét terheli.

Az államhatalom az alatt a tetszetős ürügy alatt, hogy a szeszszel való visszaélésnek a korlátlanul szabad szesztermelés és árusítás révén nem lehet tárt kaput nyitni, a szesztermelést nagy adókkal terhelte meg, annak a fogyasztók számára való kimerését pedig állami jövedékké tette; persze mindezt csupán a szesz élvezetének üdvös korlátok között való tar-

tása céljából. (?) Ez volt legalább az elmélet.

A gyakorlat azonban a szeszfogyasztásból eredő állami jövedelem fokozását tette a szesztermelési és italmérési jövedék feladatává s minthogy a fogyasztási adók hozadéka a szegénység terjedésével aránylagosan csökkeni szokott, a hatóságok minden igyekezete oda terjedt, hogy ezt a csökkenést a fogyasztási alkalmatlanságoknak minél nagyobb szaporítása és kínálkozóbba tétele által kipótolják. Hisz már az a körülmény, hogy az italmérési engedélyek kiszolgáltatását a pénzügyi hatóságok jogkörébe utalták, világosan bizonyítja azt az intenciót, hogy itt az állam a főtekintet a pénzügyi szempontra helyezi, a mi homlokegyenest ellenkezik a fiziológiai és erkölcsi tekintetekkel, a melyek a szeszfogyasztásnak minél szűkebb körre való szorítását követelik.

A mi 1888-ki törvényünk — bár elég bőkezűen — de mégis meghatározott számot állapított meg az engedélyezhető italmérések számára, ezeken kívül a kereskedésekben és a szatócsüzletekben a szesz italoknak kis mértékben való árusítását csupán zárt palackokban az üzleten kívül történő fogyasztására engedélyezte meg. Ez természetesen annak az elméletnek az igazolására történt, hogy az állam meg akarja nehezíteni annak a szegény embernek, aki szesz italokat a saját házihasználatára nagyban nem raktározhat, a kicsinyben való hozzájuthatás alkalmait.

Mikor aztán nem annyira ezeknek az

ugynevezett korlátozó intézkedéseknek, mint inkább a terjedő szegénységnek a hatása a szeszfogyasztás megcsappanásában észlelhetővé vált, az állam rögtön sietett tágitani a korlátokon s az 1899. évi XXV. törvénycikkben az addig engedélyezhető korlátlan italméréseken (korcsmák, vendéglők) kívül megteremtette az italméréseknek egészen új fajtáját, az ugynevezett korlátolt italmérési engedélyek alakjában, a melyek csak annyiban különböznek a közönséges korcsmai engedélyektől, hogy a szesz és abból készült közönséges pálinka, meg a sör kizárásával, egyéb szesz italok az üzleti helyiségben való fogyasztásra poharakban, vagy utcán át nyit edényekben is kimérhetők.

Ezzel az intézkedéssel valamennyi kereskedés és szatócsüzlet, mely eddig csak zárt palackokban az üzleten kívüli fogyasztásra volt jogositva szesz ital mértékben árusítani, egy csapásra italméréssé változott, mert azt a korlátozást hogy szeszt és abból készült közönséges pálinkát nem szabad az álló vendégeknek kiszolgáltatni, könnyen kijátszhatják azzal, hogy a közönséges pálinkába egy kis édességet, vagy más valami ingredienciát kotyvasztanak, az rögtön elveszti „közönséges pálinka” jellegét és szabadon poharazható akár milyen korlátolt italmérésben, tehát kereskedésben és szatócsüzletben is.

De hát álló vendégnek lenni nem mindig kellemes állapot s a „nem közönséges pálinkát” fogyasztó publikum nagyon érezte a hiányát annak, hogy minden

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az én menyasszonyom.

— Látja, pedig én se csunya, se rossz nem vagyok. Arcom, hajfonatom most is tiszta, rendez, takaros és mégis engem senki sem szeret . . . De ugy-e, maga szeret? . . . szeret?
— Szeretem.
— S elvesz feleségül?
— El igen.
— Ne ugy, nagyon hideg . . . El — angyalom!
— Igen, el — angyalom!
— Ugy . . . Igy édes, így jól esik. Hisz még nekem ezt senki sem mondta. Pedig ugy-e én szép vagyok?
— Szép, nagyon szép.
— Ne ugy. Szép, nagyon szép, angyalom!
— Nagyon szép, angyalom!
— No, lám, mégis, hogy került mindenki mindig, amennyire csak beláthatott. Ha mellettem elhalad valaki, rám se nézett, még a fejét is elfordította. Utált az egész város. Kicsi, nagy, öreg, fiatal. Pedig én . . .
— Miért?
— Hát maga nem tudja? . . . Hisz' azt mindenki tudja . . .

— Nem . . . Hát miért utálta mindenki?
— Mert anyám . . .

— Anyja?
— No, ne kérde, hisz tudja maga azt jól, csak ugy, mint én, még tán jobban. Jaj nekem! . . .

— És sirt, zokogott, nagyon keservesen.

— De maga szeret, nem hagy el? . . .

— Nem, angyalom!

— És elvesz feleségül?

— Igen, angyalom!

— Igen, hát mikor jegyez el?

— Mikor? . . . Holnap, holnapután.

— Ne, ne holnap, ne holnapután; ma, mindjárt, most, egyszeribe.

— Nem, nem angyalom, nincs nálam gyűrű se, jegygyűrű!

— Igaz, gyűrű is kell. De akkor holnap ugy-e biztosan?

— Holnap biztosan, — angyalom!

— Hogy is hívják magát?

— Béla.

— Béla. Istenem, milyen szép név. Engem meg Gizella. Ugy-e, ez nem szép név.

Nagyon cifra, én nem szeretem. De tehetek én róla, hogy erre a névre kereszteltek? Béla, Béla! De most már megcsókol ám! Hisz itt szabad, itt magunk vagyunk, itt nem lát senki.

— Meg, angyalom!

— És megcsókoltam. Ó is engem. De mi-

lyen csók volt ez? Körülfonta a nyakamat gyönyörű karjával erősen, úgy vont parázs keblére. Ajkát ajkamra tapasztotta, — szivta, csak szivta, mintha életet, üdvösséget szivott volna belőlem. Soha életemben ily szépet nem láttam, minő ez a szegény teremtés volt ebben a pillanatban. Szép volt, nagyon szép, rémitő szép. Szép, minő csak egy tizenhét éves hajdon lehet; rémitő, minő csak egy örült lehet.

Aztán elbucsztam tőle.

Ott ahol születtem, ahol oly sokat szenvedtem, ahol először szerettem életemben oly lázzal, oly örültséggel, mint ezt a szép leányt, ott történt ez velem egy kórházi látogatásomkor.

Elmondtam az orvosnak az egészet. Azután kérdeztem, hogy mi történt ezzel a szerencsétlen teremtéssel?

— Semmi, — mondta közömbösen az orvos — az, ami mindennap megtörténik. Anyja céda volt, férje mellett mást is szeretett, azután megölte az urát; azért az asszony börtönbe jutott, ez a szegény leány pedig megörlt.

Aztán nagyon kért az orvos, hogy tegyem meg az eljegyzést az ő kedvéért. Vajjon milyen lelki állapotokra bukkanunk azután? Ki tudja, hogy egy ily szomorú játékkal nem adjuk-e vissza az életnek?

szatócsboltban nem telepedhetik le kényelmes asztalok mellé s nem kap a papramorgója mellé egy kis harapni valót is. Node a mi minisztereinknek sincsen köből a szívük s azért Hegedüs miniszter a minap egy döntvényében kimondta, hogy azok a szatócsok, akik az 1899-ki törvény jóvoltából korlátozott italmérési engedéllyel bírnak, az üzlethelyiséggel ajtó által összekötött külön helyiségben vendégeiknek hideg ételeket, mint pl. sajt, szalonna, hentesárk stb., szatócsiparigazolványuk alapján is kiszolgáltathatnak.

Valóságos korcsmát csinált ezzel a miniszter minden szatócsboltból, melynek egy ajtóval összekötött külön helyisége van; a mi mellett bizony gyönyörűsége senki fest a törvénynek az az elméleti rendelkezése, hogy korcsmai engedélyek csak meghatározott számban adhatók ki, mikor a korcsmává előléptetett u. n. korlátozott italmérések száma éppenséggel nincsen határozott számhoz kötve. Ezt a pompás ideát bizonyára a kormánynak a bécsi alkoholelles kongresszuson résztvett képviselője hozta haza saját házi használatra, mert most már a szomszagos torku halandó nem azért jön zavarba, hogy hol talál korcsmát, hanem azért, mert nem tudja, hogy az uton-utfélen kínáló különböző jellegű m. kir. italmérések közül melyiknek adjon előnyt.

Hogy azonban az elmélet itt se maradjon a gyakorlat mögött, Széll Kálmán, mint belügyminiszter is adott ki egy rendeletet az elmebajosok összeírására nézve, melyben az alkoholos elmebetegeket külön rovatban rendeli összeírni. Ez a rendelet méltó pendantja lehetne a kereskedelmi miniszter fentemlített korcsmaszaporító döntvényének, ha ugyan az ilyen statisztika egyáltalán megbízható lenne.

A belügyminiszter — e rendelet szerint — kíváncsi arra, hogy mekkora kárt okoz a szeszszel való visszaélés hazánkban és kilátásba helyezi, hogy ennek a statisztikának az eredménye úgy közigazgatási,

mint nemzetgazdasági intézkedéseknek fogja alapját képezni. Laikus észszel persze azt gondolja az ember, hogy a belügyminiszter ezzel a rendelettel fegyvert keres, a melylyel a pénzügyminiszter, meg a kereskedelmi miniszter rendelkezései ellenére a szeszfogyasztás megszorítását kivívhatta.

De hát, aki a való életet ismeri — és Széll Kálmán bizonyára ismeri — az tudja, hogy az az alkoholos statisztika messze mögötte fog maradni a valóságnak. Hisz már az is tapasztalati tény, hogy az általános népszámlálásoknál mindenkiiparkodik letagadni szerencsétlen hozzátartozójának elmebajos voltát, képzelhető tehát, hogy a valóban alkoholos elmebetegek milyen csekély hányadáról fogják bevallani, hogy az alkoholos beteg, hogy elitta az eszét.

A hivatalos statisztika tehát feltűnően csekély számú alkoholos beteget fog kimutatni s ez aztán nem a szeszfogyasztás megszorítására fog fegyverül szolgálni, hanem ellenkezőleg ezzel fogják védelmezni az italmérési alkalmak kiterjesztésére szolgáló intézkedéseket, azt állítván, hogy ime a statisztika bizonyítja, miszerint az alkoholelles mozgalom vezetői csak üres rémképeket festenek a falra, mikor a mértéktelen szeszfogyasztás óriási romlásairól beszélnek.

Igy hajtják majd az elméletet is a gyakorlat szolgálatába, amely célul tűzte ki magának minél nagyobb jövedelmet biztosítani az államkincstárnak a szeszfogyasztásból.

Hírek.

Pécs, 1901. június 19.

Az arany-szívű anyika.

(Ötvenedik mese.)

Írta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; messze messze tengeren, a világnak végiben; ott a hol sok szép leány terem, jaj, de eljár már a tollam, pedig most nem mesét írok ám, hanem igaz, való történetet.

kem készült volna. (Pedig szegénynek véres is lett az ujjá mire felhuzta.)

— Így ni! Milyen jól áll. Mutassa a magáét. Az is . . . Jaj Istenem! — s sirva fakadva, vállamra borult.

Csend volt, temetői csend. Csupán az el-elhaló, siró nyögés hallatszott. Némi borzalom futott át. Még az ég is borus.

— Ne sirjon angyalom! Hisz maga szép, hisz maga jó! — s könnytől ázott arcát forrón megcsókoltam.

— Ugy-e, szép is, jó is; csak hogy magának jó vagyok.

És úgy ölelt magához, mint az első csóknál s úgy csókolt, mint akkor.

A nap, az a jóságos nap, a mely minden embert egyformán szeret, tán tudta, hogy egy árva, egy ágról szakadt tartja most megbomlott észszel legnagyobb ünnepét e komor falak között, akit minden ember elhagyott, még maga az Isten is, mert megtagadta mennyei világát tőle e sötét földön, — az a jóságos nap gyémánt arcával betekintett a hosszú, keskeny ablakon s beragyogta e szomorú hajlékot. Ugy állt a jegyesem a fényözönben, mint vihar múltán a derült mező. Arca ragyogott a könnytől; de szörnyű volt nézni.

Ily pillanat nem lesz életemben — tudom — soha; de ily eljegyzés se volt soha a világon.

Sok-sok évvel ezelőtt, egy kis fazsindelyes házikóban kis szőszke fiucska éldögélt apikájával és anyikájával.

A kis fiucska, a kis szőszkehajú Pistike oly igen szerette szüleit, hogy nap-nap után, a mikor a jó Istenen kívül senki sem látta, oda sompolygott a szűz Mária képe elé, kezeckéit imára kulcsolta és szíve mélyéből rebegette el imádságát, a mit álmában tanult őrangyalától:

Oh én édes Szűz Anyám,
Hallgasd, kérlek, az imám:
Tartsd meg hosszú éven át,
Jó anyáskám s apikát.
Erre kérlek szüntelen,
Szűz anyám, maradj velem.

Szombat délutánként ki-kigyult szűz Mária képe előtt az olaj mécs s mindhárman buzó imába merülve ott térdeltek, hogy hálát adjanak a multért, köszönjék a jelent s esdve kérjenek közbenjárást, oltalmat segítséget a jövőre.

A jó Istenke szerette őket, meg is áldotta jóléttel, boldogsággal, de meg is érdemelték ám, hiszen az ő nevével ébredtek, azzal kezdték dolgukat s azzal hajtották fejüket pihenőre estenden.

De mi sem tart örökké. — A jó Isten próbára tette őket, csapást bocsátott rájuk, hogy megtudja nem-e fordulnak el tőle bajban, szerencsétlenségben, nyomorúságban.

Egy reggelen a kis Pistika arra ébredt fel, hogy édes anyikája keservesen sirdogál.

— Miért sir édes anyám? — kérdezte Pistika.

— Jaj, édes fiúskám, hogyne sirnék, — felelte anyikája, — édes apikád elhagyott minket.

— Azért ne sirjon, édes anyáskám, apika majd vissza jő ismét.

— De nem jön ám, elhagyott örökre.

— Örökre? — kérde Pistika álmélkodva.

— Igen, elment a jó Istenkéhez.

— Majd imádkozunk, édes anyáskám és a jó Isten vissza fogja hozni apikát.

— Hiába az ima, hiába a kérés, apika nem jő többé vissza, apika meghalt.

Szegény Pistika olyan keservesen sirt, hogy majd meghasadt kis szívecskéje. Hívta, hívta édes apikáját, de az nem hallotta már szavát, nem szólt semmit, csak aludt, aludt.

Hogy kivitték édes apikáját a temetőbe, beköltözött a szegénység a kis fazsindelyes házikóba. Száraz kenyereket megnedvesítette a szemükből hulló sós könny, de nem zugo-

Eljegyeztem, menyasszonyom lett.

*

Alig két hétre rá találkoztam az orvossal.

— No, hogy van a menyasszonyom? — volt első kérdésem.

— Jól, egészen jól. Mondtam én önnek, hogy egy ötlet, egy lelkiállapotába vágó tréfa többet érhet minden kuránál. A lélek szimptomái napról napra tűnnek. Csupán önt emlegeti, önt óhajta. Nemsokára el is bocsátom szabadon.

— Mi lesz belőle az életben, mikor senkije sincs? Ujra visszaesik.

— Hja, az nincs a gyógyászatban, az már a férj gondja, — mondta rám mosolyogva az orvos.

— Igen, a férj gondja! — s elmosolyogtam én is keserűen.

E párbeszéd után még két hét mult el. Egy délután éppen íróasztalomnál ültem, az óra négyre járt, egyszerre csak az ajtó fel-tárul.

— És te itt vagy? Mióta várlak, mióta kereslek egyetlen Báluskám! (Már nem magázott.) — Jaj, olyan nehéz volt, mióta elváltál tőlem, itt, ezen a baloldalon, de most már könnyebb, hogy feltaláltalak, igen könnyebb. (Bizonyosan megmondta valaki szegénynek, hogy hol lakom.) Mikor lesz az esküvőnk?

Megtettem.

Másnap két olcsó karikagyűrűt vettem magamhoz és elindultam a kórházba.

— Béla! — sikoltva ugrott a nyakamba ülő helyéből, mikor benyitottam hozzá. Aztán lefoszlott rólam s megrendítő méltósággal megállt előttem.

— Szeret, no modja, most már csakugyan szeret?

— Igen angyalom! — s gyöngéden magamhoz öleltem.

— Hát gyűrűt hozott-e?

— Hoztam virágom! Szép aranygyűrűt, karikát, jegyeseknek valót.

— Hol van? . . . Mutassa.

— Itt van. Ez az enyém, ez a magáé.

Aztán az övét átadtam, a magamét pedig felhuztam az ujjamra.

— Jaj, gyűrű! Karikagyűrű! Jegygyűrű! — és csókoltta úgy, mint engem tegnapi.

— Hová is szokták? Igaz, ide, a balkézre hogy a szívhez közel legyen. De melyik ujjra? Ah! tudom már . . . a nagy, közép, nem! . . . a mellett, balfelől, — hogy is hívják? a kis ujj mellett . . . nyelvemen forog . . .

— Neveletlen.

— Igen, igen, a neveletlen, erre huzom, erre szokták.

— Talán kicsi is?

— Nem, de hogy! Épen jó, mintha ne-

lódta, nem panaszkodtak, belenyugodtak a jó Isten végzésébe.

A hogy napról napról nőtt a kis Pistika, édes anyikája iránti szeretete azon mód fokozódott. Most már így imádkozott a Mária képe előtt:

Oh én édes Szűz Anyám,
Hallgasd, kérlek, az imám:
Tartsd meg hosszú éven át
Nékem a jó anyikát.
Erre kérlek szüntelen.
Szűz anyám, maradj velem.

A mikor a kis Pistika árvaságra jutott, mindig fájt kis szivecskéjének, hogy az ő édes anyikája mennyit szomorkodik. Utoljára már nem állhatta meg, hogy meg ne kérdezze anyikáját:

— Édes anyikám, miért szomorkodik mindig?

— Hogy ne szomorkodnám, édes fiam — felelte — akárhova nézek is, csak egyedül vagyok; az özvegyet, az árvát még az ág is huzza, még az ág is nyomja.

— Azért ne szomorkodjék édes anyikám, itt vagyok én, nem vagyok én árva, a mig ilyen aranyzívű anyikám van.

— Csak jó légy édes fiacskám — felelte édes anyja — te érted szívesen tőrök, szívesen szenvedek.

Pistika nőtt, nőtt és ahogy legénysorba jutott, így szólt édes anyjához:

— Édes anyám, most már nagy vagyok, nem pazarlom többé kenyereit. Elmegyek, valahol csak találom valami szolgálatra, aztán ha jó sorsom lesz, eljövök édes anyikáért.

— Jaj édes fiacskám, ne menj el, nem tudnám elviselni, ha bajod esnék.

— Ne féljen édes anyikám — felelte Pistika — megsegít, megoltalmaz engem az én pátrónám, kihez reggel-este imádságom küldöm.

— De ki lesz az én fiacskám, ha te elmegy? — sóhajtott édes anyja.

— Hát én leszek, én maradok, hisz most is a tied vagyok, édes anyikám.

És hiába volt édes anyikája minden kérése, a kis Pistika szűz Mária oltalmába ajánlva édes anyját, annak a nevében indult utjára.

Ment, ment, mendegélt, tüskön, bokron keresztül, hét nap, hét éjjel mindig ment, végre egy rengeteg erdőbe ért.

Alig mert néhány lépést az erdőben, a mikor egy törpével találkozott.

— Hova, hova, te idegen — kérdezte a törpe Pistikát.

— Oh lelkem, hisz még sok hja. Neked ágy is, vánkös is, ciha is kell... Ez is, az is, még koszoru is kell!

— Igaz kell, csakugyan minden kell, még koszoru is kell!... Erre nagyon elszomorodott.

— Ha lesz, tüstént megtartjuk az esküvőt, ugy-e?

— Meg, galambom!

— Ugy megyek, futok, keresek pénzt vánkösre, koszorura... Jaj, az az anyám.

És azóta el el jár hozzám, tudakolni tőlem, hogy az esküvő mikor lesz? Ha otthon nem vagyok, az ajtóba ül és ott vár.

És mindannyiszor elmondom neki, hogy mi minden szükséges... Ő mindannyiszor elszomorkodik.

— De azután megtartjuk?

— Meg, angyalom.

— Ugy megyek, — keresek pénzt vánkösre, koszorura... Jaj! anyám!... és megy.

Igy jár az én menyasszonyom hozzám régóta: de még az anyja bűnét egyszer sem mondta.

Meddig járhat így szegény? Ki tudja!... Tán mig az égiek eljegyzik.

Sz. J.

— Valami szolgálatot keresnek — felelte.

— No, éppen jókor — szólt a törpe — ha van kedved, azonnal nálam is maradhatsz.

Pistika nem mondatta magának kétszer, hanem azon mód elment a törpével.

Mentek, mentek, mendegéltek, estére kelve csak elértek a törpe kastélyához.

— Itthon vagyunk — szólt a törpe.

Pistika körülnézett, hát egy gyönyörű szép kastélyban találta magát. Az ajtók aranyból voltak, az ablakok gyémántból, minden, a merre csak nézett, arany, ezüst, gyémánt meg rubinból volt.

Ahogy betelelt a nézéssel, odaszólt a törpéhez:

— Nem királyi kastély ez?

— De bizony az — felelte a törpe.

— Hát a király hol van?

— Az nincs itt.

— Hát a királyi cselédség?

— Az sincs.

— Hát senki sincs a kastélyban?

— Nincs.

— Vajjon mi dolgom lesz nekem itt?

— Ez a kastély el van átkozva — felelte a törpe — nem lakja ezt egy élő lény sem. Nem lesz egyéb dolgod, mint reggeltől estig végigjárnod a termeket.

— Más dolgom nem lesz?

— Nem.

— No — felelte Pistika — abba tén csak nem halok bele.

A törpe erre átadta Pistikának a kastély kulcsait s magára hagyta.

Az első napon, hogy Pistika végigjárta a termeket, az utolsóban egy vasajtóra akadt. Megpróbált minden kulcsot, de annak a zárjába egyik sem illett bele. — Már-már ott akarta hagyni, a mikor sóhajtást hallott belül.

— Ki van benn? — kérdezte Pistika.

Kérdezte kétszer, háromszor, de biz nem kapott feleletet.

Másnap szakasztott így járt. A harmadik napon már nagyon bántotta a kíváncsiság s elhatározta magában, ha törik-szakad, de végére jár a dolognak.

Amint odaért a vasajtóhoz, ismét hallotta a sóhajtást. Most nem szólt semmit, hanem odaült az ajtó mellé s türelmesen várt, vajjon mi lesz.

Éjjel tájban egyszer csak megmozdul a vasajtó s egy feketébe öltözött leány lépett ki rajta.

A feketeruhás nő az ablakhoz lépett s egy nagyon, de nagyon szomorú dalba fogott.

Jaj szegény árvának,
Kinek apja nincsen;
Százszor jajjabb annak,
Kinek anyja nincsen.
Elhagyatott,
Árva vagyok.
Mi lesz velem? Mi lesz velem?
Mért vertél meg jó Istenem?

Itt sirok magamban,
Hol senki sem látja:
A szülőtlen árvát,
Még az ég is szánja.
Elhagyatott,
Árva vagyok.
Mi lesz velem? Mi lesz velem?
Mért vertél meg jó Istenem?

A kis Pistika igen megsajnálta a fekete ruhás leányt, a vasajtót gyorsan becsapta, és így szólt hozzá:

— Ki vagy te?

A fekete ruhás leány megijedt, de hogy megpillantotta Pistikát, megbátorodott és így felelt:

— Szegény árva vagyok.
— Mi a neved?
— Károlin.
— És nincsen senkid?
— Nincs, felelte — szomorúan.
— Hát hogy kerültél ide? — kérdezte Pistika.

Az árva leány megtörölte szemeit és így felelt:

— A jó Istenke elvette apikámat, anyikámat, aztán hogy senkim sem volt, ide kerültem szolgálatba. Egyéb dolgom sem volt, csak sóhajtoznom kellett.

Pistikának megtetszett a kis árva Károlin, és hogy megfogta a két kezét, így szólt hozzá:

— Én is árva vagyok, apikám nincs, de van egy arany szívű édes anyikám, s ha te úgy akarod, mint én, hát légy az én feleségem, aztán lesz neked is egy jó anyikád.

— Ha te úgy akarod, — felelte Károlin, — én elmegyek veled.

Pistika karon fogta Károlint, s még az este elhagyta vele az elátkozott kastélyt, s mentek, mentek, meg sem álltak, mig Pistika édes anyikájához, a kis faszindelyes házikóba nem értek.

Pistika azzal köszöntött be, hogy:

Adjon Isten édes anyám
Jó estét!
Hoztam haza egy kis barna
Menyecsket.
Se aranyát, se pénzét nem
Kerestem
Elhagyatott jó szívébe
Szerettem.

Nem tartott bele három nap s egy pár lett belőlük. Most már ketten imádkozták a Mária képe előtt:

Oh mi édes szűz anyánk,
Hallgasd kérünk az imánk!
Tarsd meg hosszú éven át
Arany szívű anyikát.
Hosszu boldog legyen élte.
Ezt sóhajtuk, esdve kérve.

A jó Istenke meghallgatta Pistika és Károlin imáját és soká, nagyon soká éltette arany szívű anyikájukat.

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy a jövő szerdán ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra édes kis olvasóim, pá. A jó Isten maradjon velünk.

Napirend 1901. június 20-án.

Naptár: csütörtök, június 20. — Róm. kath. Szilvér. — Prot.: Szilvér. — Görög-kel.: (jun. 7.) Teodot. — Zsidó: Tamasz 3. — Nap két 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 43 perckor. — Hold két 8 óra 16 perckor reggel; nyugszik 10 óra 1 perckor este.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő és eső várható.

Katonai utóállitás reggel 8 órakor a Scholz féle sörházban.

— (Ötven mese.) Lapunk gyermekolvasóinak közszeretben álló, ékesszavu mesemondója: *Albert bácsi* a mai nap jubilál. Ma közöljük lapunk hasábjain ötvenedik meséjét. E jubileum alkalmából a magunk részéről is szeretettel köszöntjük *Albert bácsit*, a ki immár egy éve szorgalmasan, lankadatlan buzgalommal beköszönt hozzánk minden héten az ő gyermekmeséjével. A mi olvasóink családjai körében — tudjuk — ma szintén szeretettel fognak megemlékezni *Albert bácsiról*, ki az apróságoknak gyönyörködtető olvasmányt szolgáltat minden héten a »Pécsi Figyelő« hasábjain, hol majdan ötszázadik meséjét is megjubilálhassa: szívünkben kívánjuk!

— (A »Pécsi Dalárda«) folyó hó 2-án, a Tettyén rendezett nyári mulatságán telülfizettek: Henc Julia 80 fill., Schmidt N. 20 fill., Spiesz János kanonok 9 kor. 40 fill., Kovacsics János 20 fill., N. N. 20 fill., Szilassy N. 1 koronát, Krausz A. 2 koronát,

Futima Sarolta 40 fill., Germán Istvánné 60 fill., Waniss Sándor 2 koronát, Schmidegg grófné 20 koronát, Weindorfer N. 5 koronát, N. N. 1 korona 40 fill. A felülfizetésekért ez uton mond köszönetet a Pécsi Dalárda választmánya.

— **(Küldöttség a fő- és alispán-nál.)** Ujváry Géza szent-királyi plébános vezetése alatt, ma délelőtt Szent király, Bagota, Velin, Gerde, Rugásd és Zók községek harminc tagu küldöttsége báró Fejérváry Imre főispán és Tormay Károly alispánnal járt, hol a szent-királyi községi utnak a törvényhatósági közutak hálózatába való felvételét kérték. A küldöttség ugy a fő, mint az alispán biztató ígéreteivel, reménykedve távozott a vármegyházáról.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 19-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000 kb., az elmentartóban 1240 kb. volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1750 köbméternek találtatott.

— **(A Baranya-Buáni Ipartestület)** a vörösmarti zenekar közreműködése mellett 1901. évi június hó 29-én a Scheibléle nyári kerthelyiségben az ipartestület részére beszerzendő zászló költségei javára táncmulatságot rendez. Belépti-díjszemélyenkint 1 korona. Kezdeté d. u. 4 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. igazságügyminiszter Culmann József ügyvédjelöltet a mohácsi kir. járásbirósághoz aljegyzővé kinevezte.

— **(A miniszter köszönete.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Vasvármegye közönségének, a siketnémák kaposvári intézete céljaira megszavazott kétszáz korona adományért köszönetét nyilvánította.

— **(Statisztika a villámról.)** Egy amerikai folyóiratban érdekes statisztikát olvassunk azokról a balesetekről, a melyeket a villám 1899-ben az Egyesült Államok területén okozott. Feltűnő nagy a villámokozta halálozás száma: 562, s még nagyobb a villám által sujtott, de életben maradt emberek száma: 820. Ez utóbbiakon csak benuást, vagy egett sebet ejtett a villám. A villámsujtotta emberek legnagyobb részét (45 százalék) szabadban érte a villám; de nagy a száma azoknak is, a kik a házak falai között szenvedtek villámcsapást (34 százalék). Általában azt hiszik, hogy égiháboru alkalmával nem jó fa alá állni, mert itt könnyebben éri az embert a villám; az amerikai statisztika ezt nem bizonyítja, mert az eseteknek csak tizenegy százalékában fordult elő, hogy a villám a fa alá menekülteket sujtotta. Az 562 ember közül tizenkettőt ruhaszáritás, illetőleg a száritott ruha eltakarítása közben érte a villámcsapás, mert Észak-Amerikában drótra akasztják a száradó ruhát.

— **(A vasuti tisztképző tanfolyam)** tizenötödik tanéve szeptember elsején veszi kezdetét a fővárosban. A tanfolyamon azok vehetnek részt, akik valamely gimnáziumot, reáliskolát, vagy azokkal egyenlő rangban álló kereskedelmi, vagy katonai tanintézetet sikerrel végeztek, az érettségi bizonyítványt megszerezték. Továbbá azok, akik a hadsereg tényleges állományában szolgáltak s tiszti vizsgát tettek. A folyamodóknak az egy koronás bélyeggel ellátott kérvényben igazolniok kell még, hogy 18-dik évüket betöltötték, vagy a tanfolyam bevégeztéig betöltik, hogy magyar állampolgárok, hogy a magyar nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják, hogy a tanfolyamra szülői, vagy gyámi beleegyezéssel lépnek, hogy feddhetetlen előéletűek és hogy a vasuti szolgálatra testileg alkalmasak. Az utóbbit közhatósági orvosi bizonyítvánnyal kell igazolni. Különbben a felvételnél a tanfolyam igazgatósága is megvizsgáltatja a jelentkezőket. Fölveszik még a tanfolyamra a hat gimnáziumot végzett és 3 évig gyakornokkodott gyógyszerészeket is, sőt a négy gimnáziumot végzettek is, de csak akkor, ha az egyetemi gyógyszerési tanfolyamot elvégezték. A tanév, amely szeptember 1-én kezdődik, június hó végéig tart. Azokat, akik kellő szorgalmat ki nem fejtenek, a tanfolyamról időközben kizárják. A tanév befejezése után a hallgatók távozási bizonyítványt kapnak s a hazai vasutaknál három hónapig tartó próbaszolgálatot teljesítenek. Ennek megtörtéttével képesítő vizsgálatot kell tenniök, hogy a vasuti szolgálatra képesítő bizonyítványt megkaphassák. Ezek a bizonyítványok minden magyar vasutnál érvényesek. Különbben is hivatalnokgyakornokká csak azt nevezik ki, a ki a tanfolyamon bizonyítványt szerzett. A beiratási díj 20 korona. A tandíj 120 korona. Ezt az összeget a beiktatás előtt be kell fizetni. A szegénységi bizonyítvánnyal bírók egyrészenek a fél tandíjat elengedik, hatnak pedig az egész tandíjat. Ez utóbbiakat azonban a főváros tanácsa jelöli ki. A tandíjmentességi kérvényt a beiktatás után 8 nap alatt kell benyújtani. Azok, a kik fölvetetni kívánják magukat, a mellékletekkel fölszerelt kérvényt augusztus 20-ig a tanfolyam igazgatóságához (Bpest, VIII. Luther-utca 3.) nyujtsák be. Az igazgatóság a fölvetelre alkalmasoknak találatakat személyes jelentkezésre fogja föl hívni. Megjegyezzük még, hogy a tanfolyam hallgatói közül nyolcvan havi 48 korona ösztöndíjban részesülnek és hogy ezt a díjat a tanfolyam tíz hónapján kívül a 3 hónapig tartó próbaszolgálatban is kapják. Ezen ösztöndíjra a fölvetel után legkésőbb szeptember 10-ig lehet folyamodni, de csakis vagyontalanság esetén.

— **(A somogyi segédjegyző választás.)** Lapunk tegnap esti számában már jeleztük, hogy a somogyi körjegyzőséghez tartozó Somogy, Vasas, Szabolcs, Hird és Martonfa községek képviselőtestületei tegnap délután 3 órakor segédjegyző választást tartottak, mely

alkalommal somogyi segédjegyzővé *Bárándy Jenő* németbolyi segédjegyző választatott meg.

— **(Pályázat.)** A dárdai királyi járásbiróságánál egy járásbírói állás van üresedésben. Pályázni 14 nap alatt lehet a pécsi kir. törvényszék elnökénél.

— **(Kerékpárosok adója)** A városi adóhivatal felszólítja azokat, akik január elseje óta be nem jelentett kerékpár birtokában vannak, hogy kerékpárjaikat nyolc nap alatt okvetlenül jelentsék be. A befizetett kerékpáradó igazolása számozott bádogjeggyel történik, mely a kerékpárra illesztendő. A ki nek ilyen jegye nincs, azt a rendőrség közegeinek joguk van kerékpárjáról leszállítani. Be nem jelentett kerékpárok vagy hamis kerékpár-jegyek tulajdonosai ötven korona pénzbírsággal sujtatnak.

— **(Elgazolt jósnő.)** Az egyik szomszédos községben lakott egy öreg asszony, kinek látnoki szemei előtt — a néphit szerint — megnyitak a Párkák írásai, lehullottak a titokzatos jövőnek fátyolai. Jól ismerte őt az egész vidék s egyszerűen csak Pascaliának, sorskönyvnek hívták az emberek. Szegény asszony, hogy a saját végzetét nem tudta előre látni. A napokban kezeivel misztikus jeleket csinálva, ajkaival bűbajos szavakat suttozva sáfalt az országuton s anynyira bele volt merülve bűvészetébe, hogy sem nem látott, sem nem hallott. Egyszer aztán jött egy szekér. A szekéren ülők szintén sem nem láttak, sem nem hallottak, nem ugyan a madarak röptétől, a felhőszályok alakulásától, meg a békák kuruttyolásától, mint inkább a menyegzői mómortól, mert lakodalmasok voltak. A szerencsétlenség megtörtént; szegény Pascalia elgazolva, össze-vissza roncsolva maradt az uton, a lakodalmasokat pedig vétkes gondatlanság miatt a bíróság vette pártfogásába.

— **(Összeégett leány.)** Torkos Flóri egyik szomszédos községbeli cselédleány ma reggel a tüzrakáshoz forgács helyett petroleumot használt olyképen, hogy a fát petroleummal öntötte le s meggyújtotta. A fellobbanó lángtól azonban tüzet fogott a leány ruhája, mire segítségért kiabált. Az égő ruhákat a házbeliek tépték le róla, bár így is oly súlyos sebeket szenvedett, hogy a kórházba kellett szállítani.

— **(A miniszter a vasárnapi munkaszünetéről.)** A kereskedelmi miniszter a vasárnapi munkaszünet dolgában újabb rendeletet küldött a hatóságnak. Azt mondja itt a miniszter, hogy újabb tapasztalatok szerint az egyes kereskedők, kik állami egyedárusági cikkeket árusítanak, vasárnaponként ezen árusítás örve alatt nyitva tartott üzleteikben mindentéle cikkeket kiszolgáltatnak s ezáltal nemcsak a munkaszüneti tilalmat szegik meg, de jogosulatlan árusításukkal a többi kereskedők kárára vannak. Utasítja tehát ismét a várost a rendelet, hogy

amit **mélyen leszállított árban ki-árusítok.**

Stark Benedek fia

a „Gólyá“-hoz

✱ ✱ ✱ Király-utca. ✱ ✱ ✱

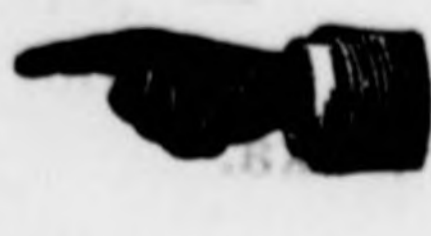
Megfelelő

üzlethelyiséget

mindeddig nem találtam, tehát kénytelen vagyok a raktáron levő

összes árucikkeket

szőnyegeket,

igen **olcsó** árban elárusítani u. m. Levantin és mosó kelmék, Lourin és Batiszok, a legujabb Velének, női ruhakelmék különös nagy választékban, továbbá finom

a munkaszünet betartására a lehető legszigorubbán ügyeljen.

— („Magyarországi zeneművészek, zeneírók és zeneitanárok első kongresszusa Budapesten,„)

Ságh József a „Zenelap“ felelős szerkesztője lapjában már folyó évi januárban országos kongresszusra hívta fel a zenészeket, zeneírókat, zeneitanárokat; azóta nagy mozgalom indult meg hazánkban, sőt erről tudomást vettek a bécsiek, sőt a horvátok is. Most a nagy mozgalom megvalósításához közeleg, a mennyiben a kongresszus július 2. és 3-án meg lesz tartva Budapesten, a Royal-szálloda disztermében és a budavári „Mátyás-templom“-ban tartja befejezését, a mennyiben ott Vavrinec Mór egyházkarnagy jul. 3-án d. u. 5 órakor, hazai zeneszerzőink műveiből hangversenyt fog rendezni. Ugyancsak a kongresszuson Juhász Aladár zongoraművész a „Fiziológikon“-ról fog felolvasni és azt gyakorlatilag bemutatni. A felolvasások között Ságh József az országos nyugdíjgyűlésről fog behatóan értekezni, Sommer Endre a vidéki zeneiskolák államosításáról fog beszélni, Schnöller Lajos a zenészeti viszonyokról fog felolvasni; azután gondoskodva lesz arról, hogy a zenetanítási viszonyok rendeztessenek stb. A kongresszusi előkészítő nagy bizottságban a főváros előkelő zenetanárai vesznek részt és buzgón dolgoznak a kongresszus sikerén. A bizottság tagjai: idős Abrányi Kornél, Siposs Antal, Ságh József, Major J. Gyula, Schnöller Lajos, Sigmund Sándor, Bátor Izidor, Hengl Adolf, Starek Henrik, Faludi

Károly, Donáth Lajos, Meissner Imre, Haekl Lajos, Dr. Bundala János, Baics Izidor, Halász János, Kövessy Ferenc, Gobbi Alajos, Soubal Vilmos, Erdélyi Dezső stb. A kongresszusra minden zenész, zeneitanár, zeneíró jelentkezhetik Ságh József-nél, a „Zenelap“-szerkesztőségében VIII. kerület Baross u. 81. a honnan a kedvezményes vasuti jegyek is kézbesítetnek fognak.

— (Tolvaj szobaleány.) Stanics Antónia cselédeány, Löwy Anna pécsi Munkácsy Mihály-utca 29 szám alatti lakosnál szolgált. Gazdája tegnap este hazuról távozott s ezt az alkalmat arra használta fel a szobaleány, hogy behatolt gazdája szobájába, a szekrényeket sorba kinyitogatta s az ott levő fehérneműket kirakta belőle azon célzattal, hogy azokat urnője hazatértéig elhordja a háztól. Munkájában azonban gazdájának hazajöttte zavarta meg, ki látva a kirakott fehérneműket, azonnal tisztában volt a helyzettel s rendőrt hivatott, ki a hűtlen cselédet átadta a rendőrségnek, mely Stanics Antóniát a lopás kísérlete miatt feljelentette a bíróságnak.

— (Tilos cigaretták.) Van a pénzügyminiszternek egy rendelete, amelylyel eltiltja, hogy nyilvános mulató helyeken trafik szivarkánál egyebet árusítsanak. E rendelet ellenére azonban ma is mindenfelé olyan cigarettát adnak a kávéházakbajáró közönségnek, melyeket a nyilvános mulatóhelyek alkalmazottjai maguk készítenek. A miniszter azonban egy régebbi rendeletének akar most érvényt szerezni és e célból szigorú hangu

rendeletben hívja föl a pénzügyigazgatóságot is arra, hogy a visszaéléseket ellenőrizze és minden kihágást a törvény teljes szigorával büntessen meg.

— (Végrehajtók keresztetnek.) A dárdai kir. járásbírósnál egy végrehajtói állás töltendő be. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökénél. A szigetvári kir. járásbírósnál második végrehajtói állás rendszeresített. Pályázni 2 hét alatt lehet a kaposvári kir. törvényszéknél.

— (Sétahangverseny.) Kedvező idő esetén, a pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred zenekara, holnap csütörtön. f. hó 20. délután 5 órától 6 óráig sétahangversenyt rendez az Erzsébet sétaterén a következő műsorral: 1.) Tornászok indulója Gebauertől. 2.) »Mignon« opera overture Thomástól. 3.) »Keringő a »Három kívánság« című operából Ziehrertől. 4.) Egyveleg a »Bűvös vadász« című operából Wébertől. 5.) »The Gavotte From Utopia Limited« Sullivantól. 6.) Zenei jegyzetek Kráhlitól. 7.) Gladiátor induló. Fuziktól.

— (Beteg gyermekekről.) Hiába mondunk minden rosszat a franciákra, hiába verdessük a melünket, hogy nálunk még nem kapott annyira lábra a degeneráció, el kell ismernünk, hogy bizony nálunk is pusztul, sannyul a nép s ha ennek nem is leljük fel okát pusztán az erkölcsi süllyedésben, mégis be kell vallanunk, hogy a nép gyermekei között is találunk ma már olyan elsatnyult, beteges, vézna gyermekeket, kikről azt sem tudjuk,

Az anyja meg is ijedt tőle, mikor hazatért.

— Az Istenért, mi bajod fiam?

— Semmi, édes anyám. Csak egy kis muló fejfájás. — Sietett erőltetett kicsinyléssel az anyját megnyugtatni.

Hanem azért, szokásától eltérőleg, nem ment vacsora után sehova; honn maradt és lefeküdt, bár épen nem érzett álmoságot. Ahelyett a feje forró volt és mintha az agyára valami óriási súly nehezedett volna; a szive pedig úgy zakatolt, mintha kiakarta volna ütni a mellét, hogy maga is szerteszakadozzék. S ha elszundított, mindjárt álmodott.

Álma rossz és nehéz volt.

Azt álmodta, hogy Klára szerelmének titkára jött a férj és meglepte őket s egy nagy késsel rohant rá, a csábítóra. Ő kicsavarta a kezéből a kést és már átszurta volna, ha egyszerre elébe nem ugrik Katalin és saját testével fel nem fogja a döfést. És Katalin véresen esett össze s rá meredt mozdulatlan, üvegesedő szemével, halvány arcával. Majd Klárát látta Parlaghy karján s mikor elébe lépett, hogy ezért kérdőre vonja, Klára kinevette s azt mondta, hogy hiszen ő sohasem szerette, csak játszott, komédiázott vele mindig.

Ilyen álmok gyötörték egész éjszaka s reggelre kelve is zakatolt még a szive s fáradt, elgyötört volt testileg, lelkiileg.

Hanem azért délután ismét találkozott Klarával; szivta a tüzes ajka csókját, ölelte karcu termetét s nem mert neki álmáról szólni semmit, bár ölelő karjai közt is erre a borzasztó álomra gondolt.

hogy a szive egy-egy csöpp vérét szivja az ki minden egyes csókjával s e vért többé semmi.

És sokszor még maga előtt is fél, maga előtt is titkolózik. Annál inkább az anyja előtt, ki nem egyszer aggódva kérdezi, mi bántja, miért oly izgatott, mért oly nyughatatlan. De nem is vár e kérdésre felelet, hiszen jól tudja, hogy még mindig csalódott szerelme bántja. Ebben keresi okát magaviséletének a szegény asszony és nagyokat sóhajtvá fohászkodik magában, hogy bár már enyhülést találna az ő sokat szenvedett fia.

És Henriknek egy szép napon csak hallania kell, hogy ime Csertő Boldizsár is, a ki pedig irtózott a házasság nyugétól, az igaz szerelem bilincseitől, mily messze elhagyja őt. Csertő maga mondja ezt meg neki, csak így röviden:

— Holnap tartom az esküvőmet, Henrik. Légy a tanum.

És hogy látja a megdöbbenő csodálkozást, még hozzáteszi:

— Csak egész csendben. Te és Gáspár Laci lesztek a tanuink. Se násznép, se lakoma nem lesz.

S el kell neki fogadnia a megtisztelő kérelmet. Ott kell lennie az esküvőn és látni azt a szabad, azt az egész világ előtt büszkén bevallott boldogságot, amikor mondja a pap kérdésére egymásnak Csertő Boldizsár és a menyasszonya:

— Igen, szeretem és szeretni fogom a sirig.

Látnia kell, hogy minden csend és titkolódzás dacára is tele van a templom közönséggel, kiket mind a Csertő Boldizsár esküvője hozott össze. Kik mind látni

emberek lesznek-e valaha, de még kevésbé azt, hogy nyújtanak-e garanciát népünk szaporítására. A statisztikai hivatal az ország minden részéből összeszedte az ilyen beteg gyermekek szomorú számadatait s — úgy látszik — ezek a számadatok eléggé aggasztók lehetnek, mert cselekvésre bírták a kormányt is. A m. kir. belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök a napokban leiratot intézett valamennyi megyei és városi törvényhatósághoz, mely leiratban arra hívja fel őket, hogy ellenőrizzék a tömeglakásokat, gondoskodjanak kellőleg a közegészség jólétéről s főleg arról, vajjon azon szülők, kik a megélhetési viszonyoktól kényszerülten apró gyermekeiket kenyérkeresetre kénytelenek felhasználni, nem használják-e fel gyermekeiket testet rontó, nehéz munkára, vagy olyan dolgokra, melyek ártalmára vannak a gyermekek erkölcsi érzületének helyes irányban való fejlődésére. — Hát bizony a mi azt illeti, mi is egész csinos kimutatást küldhetnénk a miniszterelnök urnak, kinek bizonyára hallatlan öröme telnék annak láttára, hogy ősi városunkban mennyi az ansichtskártyával, gyufával és virággal *éjszaka*, minden lebuja házaló gyermekek száma, mi megvonva a kicsinyektől az e korban feltétlenül szükséges éjjeli nyugalmat, éppen olyan veszélyes a test fejlődésére, mint az erkölcsi érzületre.

— (Az áldozat.) »Si vis pacem, para bellum« mondja egy latin közmondás, mely körülbelül annyit jelent, hogy: »ha békét akarsz, üzenj háborút« vagyis támadj, hogy

más téged ne támadjon. Ezt a közmondást követte tegnap Kocsis Menyhért hercegszőlősi cigány legény, ki néhány kék folttal állított be a községi elöljárósághoz, hol keservesen panasolta, hogy őt egy Molnár István nevű cigány társa megverte. Éppen már ki akarták küldeni a hatóság embereit, hogy kerítsék kézre a verekedő cigányt, midőn önkénynt beállított Molnár István s alaposan összevert, száználmas állapotban szintén panaszszal kezdte a dolgot. Így aztán mihamarább kistült, hogy tulajdonképen Kocsis Menyhért volt a támadó s Molnár csak »visszaütött.« A furfangos cigányt, megvert társával együtt feljelentették a bíróságnál.

— (Uj rend.) Azt mondják, hogy az idő mindent meghoz, ha lassan is, de biztosan s ennek e példabeszédnek látjuk realizálását abban az új rendben, mely a rendőrségnél a hirszolgálat tekintetében ma lépett életbe s ki tudja, nem-e ez az új rend az az elhintett mag, melyből ama fa fog kinőni, melynek ágán megterem a várva-várt sajtóiroda. Hogy ki volt ennek az új rendnek a megteremtője, azt nem tudjuk, hanem ha nem csalódnunk, Vaszary Gyula főkapitány kezét véljük ebben a legújabb rendőrségi intézkedésben felismerhetni, mely bár távolról sem hasonlít ugyan az ígért rendőrségi sajtóirodához, de teljesen megfelelő arra, hogy nekünk, újságíróknak a rendőri hirszolgálatot megkönnyítse. Az új rend értelmében — ugyanis — az ügyeletes rendőrbiztos a rendőrök éjjeli jelentései alapján a megtörtént eseteket feljegyezve az ügye-

letes rendőrkapitánynak adja át, s itt találják meg a nyilvánosság elé való összes rendőrségi híreket a helyi sajtó organumainak rendőrségi tudósítói. Ez az intézkedés — mely a mai nappal lépett életbe — reánk nézve nemcsak kényelmi szempontból előnyös s azért, mert a sokoldalulag elfoglalt rendőrbiztost a hírlapírók zaklatásától is megkíméli, hanem mindenestre üdvös ama különböző félreértések elkerülése szempontjából is, melyek a régi rend mellett nem csekély kellemetlenségeket okoztak a rendőrségnek s az újságíróknak egyaránt.

— (Bűnös szórakozás.) Nem egyszer tettünk már említést lapunk hasábjain ama, a szeszől szinte hűdült eszű részekék bűnös szórakozásáról, kik abban lelik kedvüket, hogy mulatozásuk idején a korcsmába tévedt gyermekeket akár szép szóval, akár pedig fenyegetésekkel ivásra bírják rá s addig nem nyugosznak, míg áldozatuk holt részeg nem lesz. Ilyen baromi módon szórakozott tegnap egyik szigeti külvárosi korcsmában Szokola Károly, pécsi Makár utca 80. szám alatti lakos, ki a korcsmába borért jött Balaskó József nevű tíz éves iskolás fiut magához csalta s addig itatta pálinkával, míg a fiu aléltan össze nem rogyott. Miután az erős ital annyira megártott a fiúnak, hogy halálra vált arccal, hörögve fetrengett a földön, a megijedt korcsmáros értesítette az esetről a rendőrséget, mely aztán beszállította a fiut a kórházba, hol hosszas élesztgetési kísérletek után sikerült csak a gyermeket eszmé-

akarták, mikor a híres Csertő Boldizsár a feleségévé teszi Isten és emberek előtt azt az egyszerű, külvárosi fiatal özvegyasszonyt, kit most az igaz boldogság olyan széppé, olyan büszkévé tesz, mintha sohsem ismerte volna a lemondást, a boldogtalanságot.

S ahogy tekintetét végighordozza a templomban, ott kell látnia szegény öreg anyját, ki ájtatosan, erős hittal, reménykedő bizalommal imádkozik, bizonyára ő érette; hogy ő is olyan boldog legyen, a milyen most Csertő Boldizsár. S látnia kell az aranyhaju asszonyt is, ahogy ott ül az első padban mosolyogva, mintha igazán boldog volna s nem lopná titokban, bűn árán a boldogságot. Ott látja a kiről tudja, hogy Gáspár Lacival már azon a ponton állott, hogy egymáséi legyenek. S bár nem lettek azok, ime most is vidám és mosolyog azért s megjegyzéseket sugdos, bizonyára a menyasszony fényes ruhájáról, a mellette ülő Korilovszky fülébe.

Ott látja a Sziv-dámát is, aki hátul, csaknem a félhomályban ül s valami leküzdhetetlen fájdalom vonaglik az arcán. És ott látja Katalint is, a kit hűségesen elkísér még ide is Parlaghy Ábel s a ki dacos riválkodással viszonzozza a pillantásokat, melyek fényes öltözékét s örökké mosolygó arcát, egész szép, csábító lényét érik...

Mindezt látnia kell s ugyanekkor éreznie, hogy neki a világ előtt képmutatónak kell lenni, hogy ő csak titokban, mást megrabolva lehet csak boldog.

Az esküvő után Csertő Boldizsár boldogan vezeti ki a templomból az ő szép, az ő irigyelt feleségét s megy vele az édes otthonba.

Henrik szinte megdöbben, mikor Klára az utcán melléje lép és mosolyogva, szinte kacéran fogadván köszönését, megszólítja:

— Betegnek látszol, édes. Mi bajod?

S amaz türelmetlenül, elégedetlen hangon feleli válasza neki:

— Az Istenért, Klára, micsoda elővigyázatlanság? Ha gyakran együtt látnak bennünket.

Amaz felkacagott.

— Hahaha, talán csak nem félsz?

— Nem, de a botrány. És hidd el, folyton remegek te miattad.

— Én miattam? Szegény fiu, te. Jól van hát no, elengedlek. Hanem délután találkozunk. Pontos légy, mert epedve várlak.

És aztán oda nyújtotta neki a kicsi puha kezét s forró melegét átlopta annak egész testébe egyetlen egy kézszorítással.

És ment tova. Mig Henrik azon gondolkodott, mily pompás képmutató ez az asszony. Hogy tudja rászédni a világot s milyen könnyen játszik a veszedemmel, nem törődve mással, mint a szerelme gyönyörével.

Természetes, hogy nem volt ereje délután, hogy el ne ment volna hozzá. Elment és ismét csókolta az aranyhaju asszonyt: ismét csókolta az ajkát, az arcát s ismét csak engedte magát annak puha karjai által bilincsre veretni.

Bár úgy érezte, hogy valami forró láz bántja s bizony mikor Klárátót elment, alig tudott menni, úgy szédült a feje.

letre téríteni. Szokola Károlyt feljelentették a bíróságnál, mely méltó módon szokta az ilyen eléggé nem kárhözvethető bűnös szórakozásokat megtorolni.

— (Strobl Alajos készíti a Zsolnay-szobrot.) Mint illetékes helyről értesülünk, Strobl Alajos szobrász és Schulek Frigyes építész báró Fejérváry Imre főispánhoz — mint a Zsolnay-szobor végrehajtó bizottsága elnökéhez — folyó évi június hó tizenegyedikéről levelet intézett, melyben kijelentették, hogy a megbízatást elfogadják, s csak azt kérték, hogy a minta bemutatására folyó évi október hó 1-éig engedessék nekik halasztás. — A főispán a végrehajtó bizottságot e kérelem elbírálása végett legközelebb fogja egybehívni. Ezzel szemben tehát valószínűnek bizonyult a fővárosi lapok egy részében a »Műcsarnok« és a »Pécsi Napló« hasábjain napvilágot látott az a hír, mintha nevezett művészek, megrettenve az ezen szobor létesítése körül különösen a fiatal szobrászművész világ részéről nagy zajjal megindított mozgalomtól, a szobormű kivitelére adott megbízatást elfogadni vonakodnának.

— (Szivbajos fiu.) Most midőn egy eklatáns példával állunk szemben, nem mulaszthatjuk el azt, hogy néhány szót ne intézzünk ama szülőkhöz, kiknek szerencsétlen gyermekei akár szivbajban akár eskórban szenvednek. Valóban, a vétkes könnyelműséggel határos a szülők ama cselekedete, hogy ilyen kóros gyermeküket minden őrizet nélkül kieresztik az utcára, hol betegségének következményei minden pillanatban utólrhetik a gyermeket s néha bizony az összezuzás vagy elgázolás veszélyének teszik ki. Tegnap estefelé is egy hasonló eset történt Kiss Imre felsővármház utca 18. szám alatt lakó fiatal gyerekekkel, kit már évek óta tartó szivbaja a ferenciek utcáján lepott meg s a gyerek a kocsiuton összerogyott. Szerencsére ez alkalommal baleset nem történt, mert a sarkos rendőr észrevette a dolgot s ismerve már a a szivbajos fiut, kocsin szülei lakására szállította, mindazonáltal jó lenne, ha a szülők több gondot fordítanának beteg gyermekeikre.

— (A magyar királyi fémjelző) hivatali által megvizsgált és annak próba jelzésével ellátott finom arany uri láncok sok százféle gyűrűk, legszebb karkötők, finom és valódi briliáns gyűrűk s fűbevalók a legdivatosabb alakban, továbbá rendkívül gazdag választék hosszú női láncokban, melyek legdiszesebben vannak készítve és igen jutányosan számítva, Schönwald Imrénél kaphatók. Ugyanott mindennemű javítások legjobban készíttetnek.

T a n ü g y.

(Érettségi vizsgálat. A pécsi felső kereskedelmi iskolában tegnap nyertek befejezést az érettségi vizsgálatok. A jelentkezett 23 növendék közül jelesen felelt meg 1 növendék: névleg: *Vollák Jenő*, jól felelt meg 6 és pedig: *Mátyásy Zoltán*, főhadnagy, *Borovits Arnold*, *Hirsch Mór*, *Palásy Ferenc*, *Straka Pál*, *Wolf Ferenc*, megfelelt 13 tanuló, szeptemberi javító vizsgálatra utasított 2, — egy évre visszavetett egy magántanuló.

A vizsgálatokat *Lengyel Sándor* fővárosi felsőkereskedelmi iskolai igazgató, mint a választás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium biztosa, dr. *Záray Károly* a kereskedelemügyi m. kir. miniszterium biztosa társelnöksége mellett vezette.

Az összbemérés, melyet az egész vizsgálat a vezető elnökre gyakorolt — szavai szerint — a lehető legjobb s arról győződött meg, már másodizben, hogy nem ok nélkül tartják a pécsi felső kereskedelmi iskolát az ország egyik legjobb szakiskolájának.

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. évi Június hó 20 án.

I-ső Tanács.

1. Egedy Sándor — Benyovszky Lajos és társa délelőtt 9 órakor.
2. Boli Józsefné — ifju Marton György délelőtt háromnegyed tíz órakor.
3. Hohmann Anna — Schäffer János és társa délelőtt feltizenegy órakor.
4. Horváth Imre — Schweiger Janos délelőtt negyed tizenkét órakor.

II ik Tanács.

1. Tauszig V. — Kanitz Ignác délelőtt 9 órakor.
2. Ernyeszi György — Viezneg Miklós s társai délelőtt háromnegyed tíz órakor.
3. Krausz Miksa és társai cég — Marton Miksa fél tizenegy órakor.
4. Slipcsevics József és neje — Schweiger Ferenc és neje délelőtt negyed tizenkét órakor.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június 19-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Percel Dezső* elnöklété alatt ma mentelmi ügyeket tárgyalt a Ház.

Rohony Gedeon mentelmi jogát párba mi utt felfüggesztették.

Fiáth Miklós báró mentelmi ügyénél *Pichler Győző* dr. kérte, hogy ne fűggeszsek fel, míg mandátuma le nem jár, nehogy szégyenül vilagszerte körözzék.

Feilitsch Ottó előadó felvilágosítása után szavaztak; de a Ház nem volt határozatképes.

Szünet után azonban mégis felfüggesztették br. *Fiáth* mentelmi jogát.

Légrády Károly mentelmi ügyénél nagy vita volt.

Feilitsch Ottó előadó ellenzi a felfüggesztést.

Gajáry Ödön felfüggeszteni óhajtja, mert *Légrády* rágalmozott

Nagy zajban és izgatottságban *Olay Lajos*, *Pichler Győző*, *Chorin Ferenc*, *Rátkay László* és *Rakovszky István* a javaslat mellett, *Pulszky Gusztáv* ellene beszólt. Végre a Ház többsége a bizottsági jelentést elfogadta.

Az ülés végén *Bartha Ödön* az Egan-ügyben interpellált.

T Á V I R A T O K.

— **Kiáltvány az országházban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén, fél ket-tőkor egy munkás kiáltványt dobott le a karzatról a terembe. A munkást elfogták és bekisérték a rendőrségre.

— **Takács Zoltán bűnpöre.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A

budapesti büntető törvényszéken ma megkezdtek *Takács Zoltán* bűnpörenek folytatólagos tárgyalását. *Halász Szabó Jánost* hallgatják ki, ki tagadta, hogy *Takácsot* ismeri.

— **A resicai sztrájk.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Resicai távirat szerint a munkások egyre többen munkába állanak. Ma délelőtt négyszázan jelentkeztek munkába. Egy két nap múlva a sztrájk végkép megszűnik.

— **Uj színház a fővárosban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Follinus Aurél* volt kolozsvári színigazgató egy részvénytársasággal Budapesten új színházat készülni berendezni, melyben párisi mintára csupán egy felvonásos szindarabok kerülnek színre.

— **A miskolci gyapjuvásár.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A miskolci híres gyapjuvásár ma kezdődött. A vásárra közel négyezer bál gyapjut hoztak. A vevők közt számos budapesti, vidéki kereskedő és osztrák gyáros volt. A vásár, mely nyomott irányzat mellett, lanyhán indult, ezuttal két napig tart.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAJZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

A mélyen tisztelt
hölgy-közönség
becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy helyben, a **Jókai-tér 3. sz. alatt (I. emelet jobbra.)**

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket a legegánsabb francia- és angol-szabásra és rajzolásra megtanítom.

Tamaszkodva a 28 év alatt **Párisban** Madame Briolle-nél (Versaill, boulevard Sebastopol), **Bécsben** Madame Spitzer-nél, **Budapestben** Árvay cs. és kir. udv. szállitonál, **Brassóban** László M. L. és Társa cégnél, **Drezdában** az angol és franczia szabászati tanfolyamon szerzett gazdag tapasztalataimra, biztosítom a jelentkező hölgyeket a szakszerű és biztos sikerű eredményre.

A tanfolyam tartama 4 hét és a tandíj egy egy jelentkező után **15** frt.

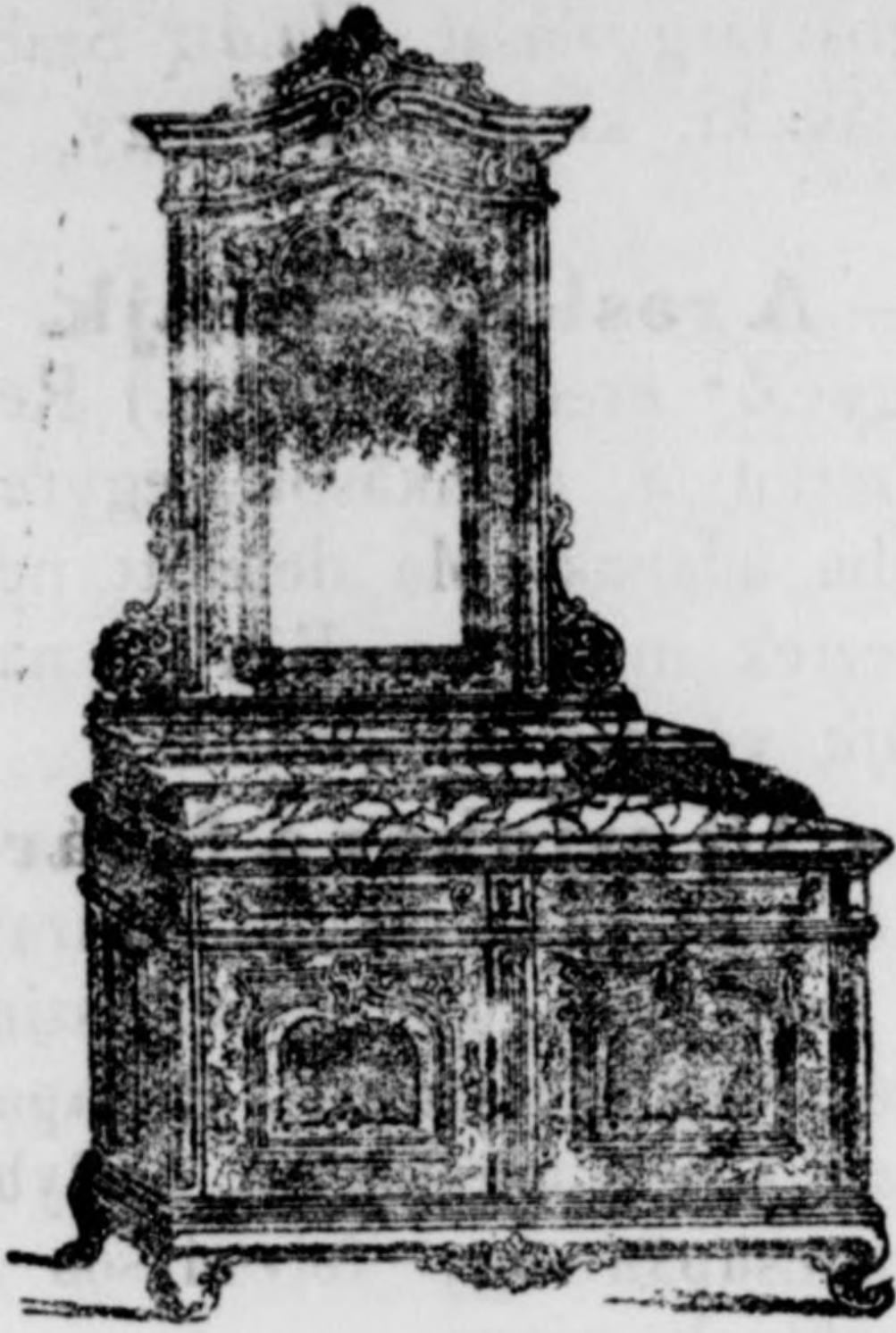
Minden tanuló hölgy felügyeletem alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhírré teszem, tudatom, hogy elvállalok francia és angol szabásu **ruhák és kabátok elkészítését** a legegánsabb kivitelben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR.

raktára
és műhelyei
PÉCS,
Ferenciek-utca 11. szám.

SANITAS! SANITAS! SANITAS!

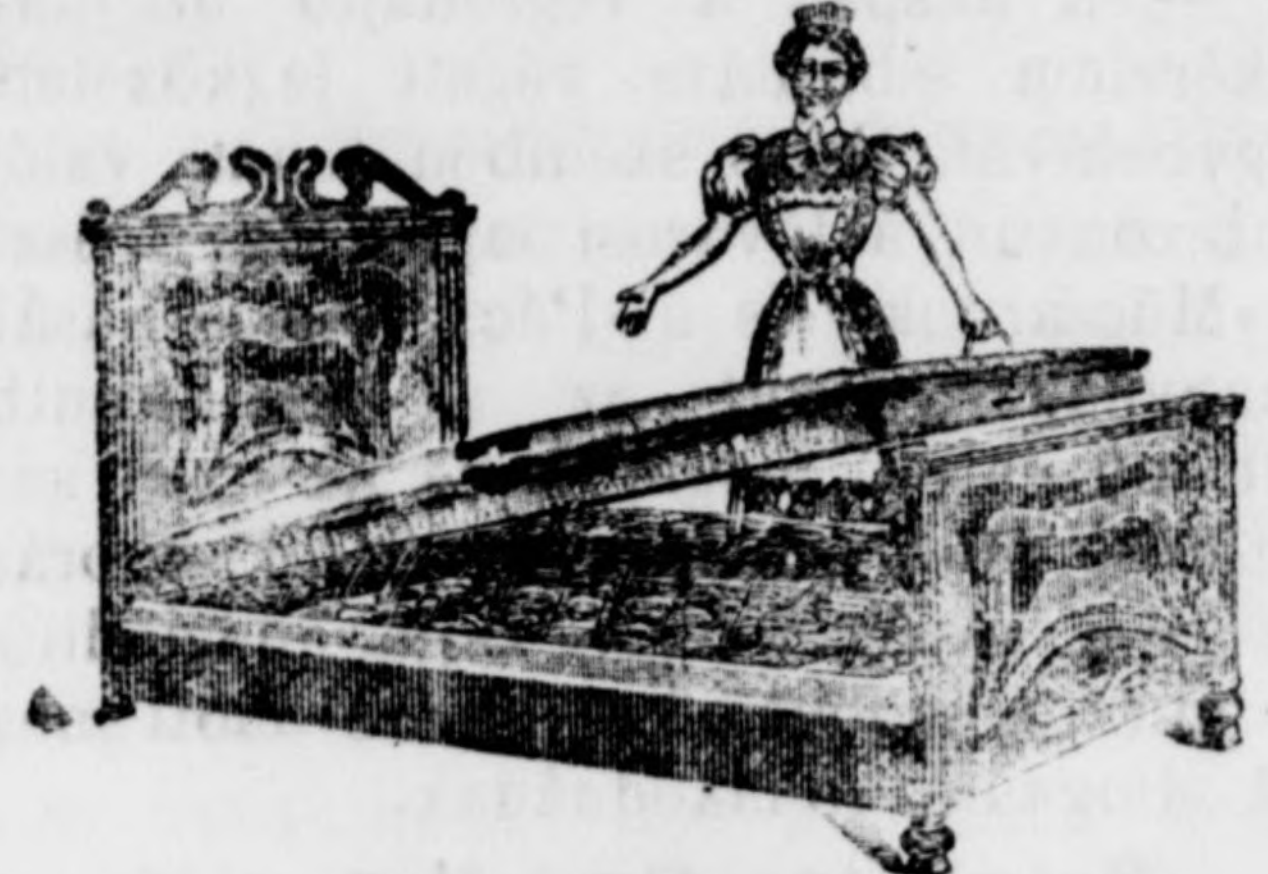
CSIHÁLEK SÁNDOR

kárpitos és diszítő,
PÉCSETT, Király-utca 34. sz.

A Sanitas Higienial szédszedhető ruganymadrac egyedül készítője ajánlja ezen matraccokat, melyek a legtöbb kulturálmokban épp így Magyar- és Németországban törvényesen védve vannak. Különösen szállodákban, kórházakban és családok figyelmébe.

Továbbá kárpitos és diszítő műhelyét és nagyválasztéku raktárát kárpitozott butorokban.

Javítások, úgymint szobakárpitozások a legjutányosabb árakért elfogadhatnak.

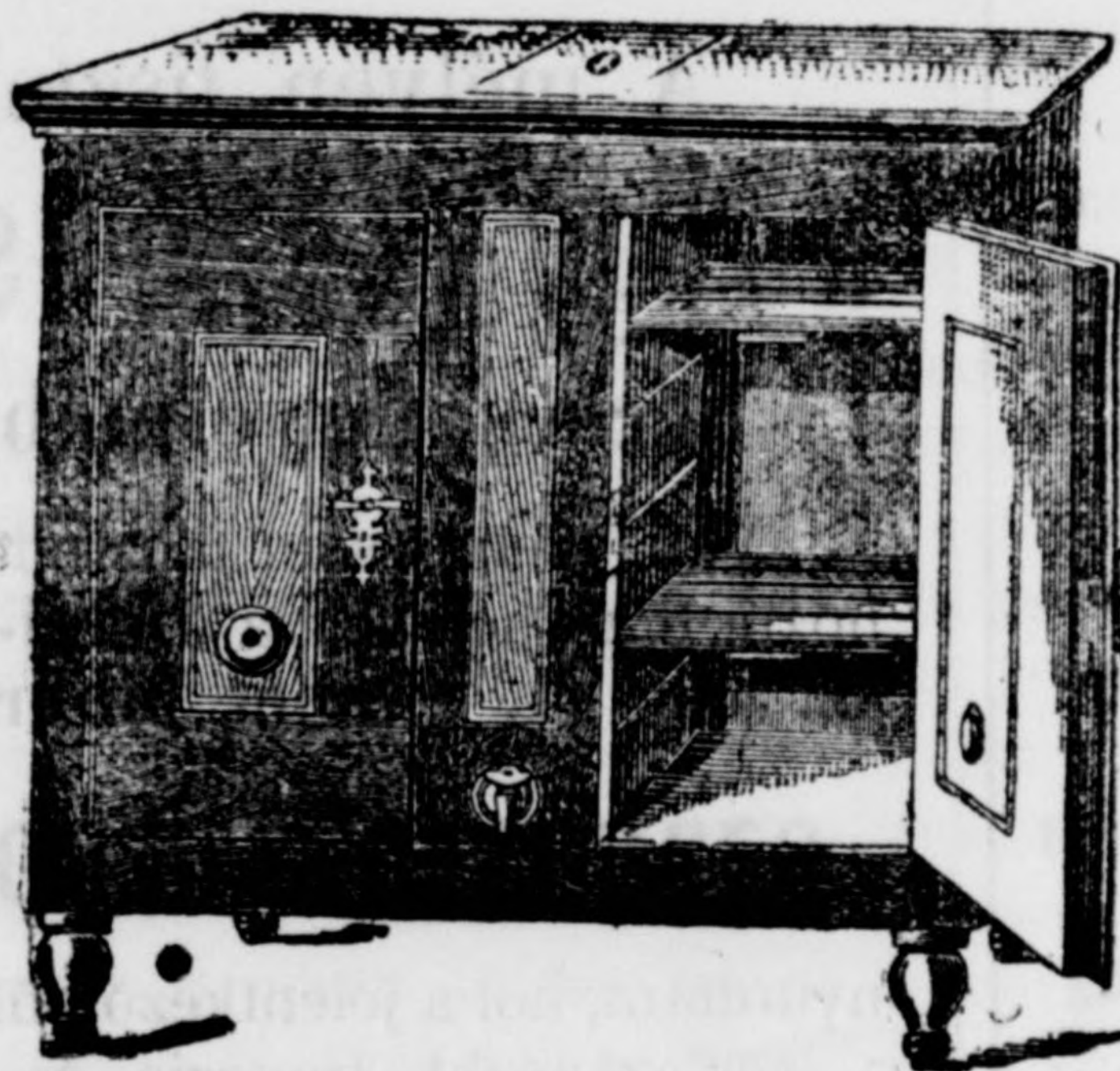
Könnyű kezelés.

HIRDETESEK . . . . .

. . . . . jutányos áron a kiadóhivatalban . . . . .
. . . . . vétetnek föl.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja
Ajánlja dusan felszerelt raktárát lósszerszám, nyereg, pénzerszény, utibörönd és sétabotokban.

CSUKÁS ZOLTÁN

épület- és műkádógos mester
vizvezeték- és fürdő-berendezés szerelő

PÉCSETT, Király-utca 28.

Ajánlja legjobb minőségű, saját gyártmányu házi jégszekrényeit, melylyel 50% jégmegtakarítás érhető el, továbbá

sodronyszövet hus-szekrényeket és ételborítókat.

Erős horgany fürdőkádakat, szabadalmazott expansion klozetteket stb.

Teljes

konyhafelszerelés

nagy választékban.

Mindennemű épület-bádógos munkák, tervek és költségvetés szerint gyorsan és pontosan eszközöltenek.

Használt ülő- és fürdőkádak kikölcsönöztetnek.